

153 KIRI KAPERNAUMA KRIIS

REEDE õhtul, kohe pärast Betsaidasse jõudmist, samuti pühapäeva hommikul märkasid apostlid, et Jeesust vaevab tõsiselt mingi ülitähtis mure; nad tajusid, et Meister mõtleb erakordselt sügavalt millelegi tähtsale. Ta ei einestanud hommikul ja sõi ka lõuna ajal vähe. Kogu sabati hommiku ja eelmise õhtu arutasid kaksteist apostlit väikeste rühmadena seda majas, aias ja järverannal. Kõik nad tajusid määramatusest ja kartlikust ootusest põhjustatud pinget. Pärast Jeruusalemmast lahkumist polnud Jeesus nendega eriti rääkinud.

² Nad polnud juba mitu kuud Meistrit nii mõtteis ja sõnakehvana näinud. Isegi Siimon Peetrus oli rusutud, kui mitte masendatud. Andreas ei teadnud, mida oma nukrate kaaslaste heaks teha. Naatanael ütles, et tegemist on „vaikusega enne tormi”. Toomas avaldas arvamust, et „peagi juhtub midagi erakordset”. Filippus soovitas Taavet Sebedeusel „jätta rahvahulkade toitmise ja majutamise plaanid sinnapaika, kuni teame, mille üle Meister aru peab”. Matteus tegi taas pingutusi rahavarusid täiendada. Jaakobus ja Johannes rääkisid omavahel eelseisvast jutlusest sünagoogis ja arutasid, milline see oma olemuselt ja ulatuselt võiks olla. Seloot Siimon väljendas oma usku, tegelikult isegi lootust, et „taevane Isa võib oma Poja eest kättemaksmiseks ja tema toetamiseks mingil ootamatul viisil sekuda”, Juudas Iskariot aga sõandas mõelda, et võib-olla rõhub Jeesust kahetsus, et „tal polnud olnud julgust ja vaprust lasta viiel tuhandel inimesel end juutide kuningaks kuulutada”.

³ Selle rõhutatud ja lohutamatu poolehoidjate rühmaga läkski Jeesus tol kaunil sabati õhtupoolikul Kapernauma sünagoogi oma epohhiloovat jutlust pidama. Ainsana andis talle poolehoidjate seast kaasa rõõmsad tervitussõnad ja head soovid üks mitte midagi aimavatest Alfeuse kaksikutest, kes heatujuliselt tervitas sünagoogi siirduvat Jeesust ja ütles talle: „Me palvetame, et Isa sind aitaks ja et rahvast oleks rohkem kui kunagi varem.”

1. OLUKORRA KUJUNEMINE

¹ Jeesust tervitas tol erilisel sabati pärastlõunal kell kolm Kapernauma uues sünagoogis väljapaistvatest isikutest koosnev kogudus. Eesistujaks oli Jairus, kes ulatas Jeesusele lugemiseks pühakirja. Eelmisel päeval oli Jeruusalemmast saabunud viiskümmend kolm

variseri ja saduseri. Kohal olid ka rohkem kui kolmekümne lähedal asuva sünagoogi juhid ja ülemad. Need juutide usujuhid täitsid otseselt Jeruusalemma Suurkohtu korraldusi ja kujutasid endast ortodoksse usu eelväge, kes oli tulnud Jeesusele ja ta jüngritele kuulutatud otsesest sõda sisse juhatama. Juudi usujuhtide kõrval istusid sünagoogis aukohtadel Herodes Antipase ametlikud vaatlejad, kellel oli kästud välja selgitada tõde häirivate ettekannete kohta, mille kohaselt lihtrahvas oli püüdnud tema venna Filippuse valdustes Jeesust juutide kuningaks kuulutada.

² Jeesus mõistis, et üha kasvav vaenlastehulk on kohe talle avalikku sõda kuulutama, ja otsustas julgelt rünnakule asuda. Viit tuhandet toites oli ta astunud vastu nende ideedele maisest messiast, nüüd otsustas ta taas rünnata avalikult nende arusaama juutide vabastajast. Selle kriisiga, mis algas viie tuhande toitmisega ja lõppes jutlusega tol sabati õhtupoolikul, pöördus rahva seas omatud kuulsuse ja poolehoiu tõusuline vastassuunda. Nüüdsest alates tuli taevariigitoos tegelda üha enam tähtsama tööga — püsivalt vaimset pöördunute võitmisega inimkonna tõeliselt religioosse vennaskonna poole. See jutlus tähistas kriisi üleminekul arutluste, vaidluste ja otsuste perioodist avalikule sõjale ja seisukohtade lõplikule vastuvõtmisele või tagasilükkamisele.

³ Meister teadis hästi, et paljud tema poolehoidjad olid aegamööda, kuid kindlalt meelt muutmas, et teda lõpuks tagasi lükata. Ta teadis samuti, et paljud jüngrid olid niisama aegamööda, kuid kindlalt läbi tegemas seda meele treeningut ja hinge korrastamist, mis võimaldaks neil võita kahtlused ja panna julgelt maksma oma täisvereline usk taevariigi evangeeliumisse. Jeesus sai täielikult aru, et inimesed valmistuvad kriisiolukordades otsuste langetamiseks ja ootamatute kangelastegude sooritamiseks aegamööda arenedes ja korduvalt hea ja kurja vahel valikuid tehes. Ta harjutas oma valitud sõnumitoojaid korduvalt pettumustega ja pakkus neile sagedasi proovilepane vaid võimalusi vaimsetes katsetes õige ja väär tee vahel valida. Ta teadis, et võib oma poolehoidjatele kindel olla, kui nad on tegemas oma elu tähtsaimat otsust, tuginedes varasematele ja harjunud meelegaakutele ning vaimureageeringutele.

⁴ ¶ See kriis Jeesuse maises elus algas viie tuhande toitmisega ja lõppes jutlusega sünagoogis; kriis apostlite elus algas jutlusega sünagoogis ja kestis terve aasta

ning lõppes alles kohtumõistmisega Meistri üle ja tema ristilöömisega.

⁵ ¶ Kui nad tol õhtupoolikul enne Jeesuse jutluse algust sünagoogis istusid, oli kõigi meeles vaid üks suur mõistatus, üks ülim küsimus. Nii ta sõpradel kui ka vaenlastel oli peas vaid üks mõte: „Miks ta ise rahva entusiasmi tõusulaine nii tahtlikult ja tõhusalt vastasuunda pööras?” Ning tema rahulolematute pooldajate kahtlused ja pettumused kasvasid just vahetult enne ja vahetult pärast seda jutlust alateadlikuks vastuseisuks ja lõpuks vihaks. Juudas Iskariotil tekkis pärast seda jutlust sünagoogis esimene teadlik mõte Jeesus hüljata. Ent tol korral sai ta veel kõigist niisugustest soovidest tõhusalt võitu.

⁶ Kõik olid kimbatuses. Jeesus oli jätnud nad keeletuks ja hämmeldusse. Hiljuti oli ta avaldanud oma üleloomulikke võimeid rohkem kui kunagi varem kogu oma elujärgu jooksul. Viie tuhande toitmine oli üks tema maise elu sündmusi, mis vastas kõige enam juutide arusaamale oodatud messiast. Ent selle erakordse saavutuse tegi kohe ja seletamatult olematuks tema kiire ja selgesõnaline keeldumine lasta end kuningaks kuulutada.

⁷ Jeruusalemma juhid olid reede õhtul ja uuesti sabahti hommikul Jairuse kallal kaua tõsist tööd teinud, et Jeesuse kõnelemist sünagoogis takistada, kuid asjata. Jairuse ainus vastus sellele palvele oli: „Ma olen seda lubanud ja mina oma sõna ei murra.”

2. MURRANGULINE JUTLUS

¹ Jutluse sissejuhatuses luges Jeesus seadusi Viienast Moosese raamatust: „Aga kui see rahvas ei kuula Jumala häält, siis tabavad teda kindlalt kõik üleasutamise needused. Issand paneb sind su vaenlaste ette kaotust kandma, sind aetakse laiali kõigisse kuningriikidesse maa peal. Issand viib sinu ja su kuninga, kelle sa enesele tõstad, võõra rahva kätte. Ja sa saad hirmutuseks, kõnekäänuks ja pilkesõnaks kõigi rahvaste keskel. Su tütreid ja pojad lähevad vangi. Võõras, kes su keskel on, tõuseb üha kõrgemale, sina aga vajud üha madalamale. Ja need jäävad igaveseks ajaks tunustähtedeks sinule ja su järglastele, et sa ei ole kuulnud Issanda sõna. Seepärast pead sa teenima oma vaenlasi, kes sinu kallale tulevad. Sa kannatad nälga ja janu ja kannad seda võõrast raudiket. Issand toob kaugelt maailma äärest sinu vastu ühe rahva, kelle keelt sa ei mõista, jultunud rahva, kes sulle armu ei anna. Ja nad ahistavad sind kõigi su linnade väravais, kuni varisevad su kõrged ja kindlad müürid, mille peale sa

oled lootnud; ja kogu maa langeb nende kätte. Ja sina oled sunnitud kitsikuses, oma vaenlaste ahistamise ajal sööma oma ihuvilja, oma poegade ja tütarde liha.”

² Ja kui Jeesus oli selle kirjakohta lugemise lõpetanud, pöördus ta prohvetite raamatute poole ja luges Jeremijalt: „„Kui te ei kuula mu sulaste, prohvetite sõnu, keda ma teie juurde olen läkitanud, siis ma talitan selle kojaga nagu Siiloga ja teen selle linna sajatamisõnaks kõigile maa rahvaile.” Ja preestrid ja õpetajad kuulsid Jeremijat rääkivat neid sõnu Issanda kijas. Ja kui Jeremija oli rääkinud lõpuni kõik, mis Issand oli käskinud rääkida kogu rahvale, siis preestrid ja õpetajad võtsid ta kinni, öeldes: „Sa pead surema.” Ja kogu rahvas Issanda kijas kogunes Jeremija vastu. Kui Juuda vürstid kuulsid neid sõnu, hakkasid nad Jeremija üle kohut mõistma. Ja preestrid ja õpetajad rääkisid vürstidele ja kogu rahvale, öeldes: „See mees on surma väärt, sest ta on prohvetlikult kuulutanud selle linna kohta, nagu te oma kõrvaga olete kuulnud.” Aga Jeremija rääkis kõigile vürstidele ja kogu rahvale: „Issand on mind läkitanud prohvetlikult kuulutama selle koja ja selle linna kohta kõiki neid sõnu, mis te olete kuulnud. Ja nüüd parandage oma eluviise ja tegusid ja kuulake Issanda, oma Jumala häält, siis võite pääseda kurjast, mis teile on töotatud. Aga mina, vaata, olen teie käes. Tehke minuga, nagu teie silmis on hea ja õige! Ometi teadke kindlasti, et kui te mind surmate, siis tõmbate süütu vere iseenese ja selle rahva peale, sest Issand on tõesti läkitanud mind teie juurde, et ma räägiksin teie kõrvu kõik need sõnad!”

³ Tolle aja preestrid ja õpetajad soovisid Jeremijat tappa, kohtunikud aga polnud sellega nõus, kuigi ta lasti siiski oma hoiatusõnade pärast kõitega räpasesse maaalusesse vangikongi, kus ta vajus kaenlaauguni mutta. Nii toimis see rahvas prohvet Jeremijaga, kui ta kuuletus Issanda käsule hoiatada oma vendi neid ähvardava poliitilise languse eest. Täna tahan ma teilt küsida: mida teevad selle rahva ülempreestrid ja usujuhud inimesega, kes julgeb neid hoiatada nende viimse vaimse kohtupäeva eest? Kas te soovite surmata ka õpetajat, kes julgeb kuulutada Issanda sõna ega karda teile näidata, et te keeldute kõndimast valgusetel, mis viib taevariigi sissepääsuni?

⁴ Missuguseid tõendeid te minu maise missiooni kohta soovite? Me pole vaestele ja tõrjututele heade uudiste jutlustamisega kõigutanud teie mõju- ega võimupositsioone. Me pole vaenulikult rünnanud seda, mida teie hardalt austate, vaid pigem kuulutanud inimese hirmust vaevatud hingele uut vabadust. Olen tulnud siia maailma ilmutama oma Isa ja seadma maa

peal sisse Jumala poegade vaimset vendlust, taevarii-ki. Ja ehkki ma olen teile nii palju kordi meelde tule-
tanud, et minu kuningriik pole siit maailmast, on mu
Isa näidanud teile lisaks vaimsetele teisenemistele ja
uuestisündidele, mis on hoopis selgemad tõendid, ka
palju ainelisi imesid.

⁵ Missugust uut märki te minu käest ootate? Ma üt-
len teile, et teil on juba piisavalt tõendeid oma otsuse
tegemiseks. Tõesti, tõesti, ütlen ma paljudele, kes täna
siin minu ees istuvad, teil on nüüd valida, missugust
teed mööda te lähete, ja ma ütlen teile, nii nagu Joo-
sua ütles teie esiisadele: „Valige endale täna, keda te
tahate teenida.” Paljud teist seisavad täna teelahkmel.

⁶ Mõned teist, kes ei leidnud mind pärast rahvahul-
ga toitmist teisel pool merd, palkasid Tibeerias kala-
laevastiku, mis nädal varem oli läheduses tormivarju
jäänud, ja saatsid selle mind otsima, ja miks? Mitte tõe
ja õigluse tagaajamiseks, et te teak-site paremini, kui-
das oma kaasinimesi teenida ja nende eest hoolitseda!
Ei, pigem selleks, et saada rohkem leiba, mille eest te
pole tööd teinud. Mitte selleks, et täita oma hinge elu
sõnaga, vaid ainult selleks, et täita kõhtu hõlpleivaga.
Teile on kaua õpetatud, et kui tuleb messias, siis teeb
ta imetegusid, mis muudavad kogu valitud rahva elu
meeldivaks ja kergeks. Seepärast pole ime, et teie, ke-
da selliselt on õpetatud, igatsete leiba ja kala. Aga ma
teatan teile, et Inimese Poja missioon ei seisne selles.
Mina olen tulnud kuulutama vaimuvabadust, õpeta-
ma igavest tõe ja edendama elavat usku.

⁷ Mu vennad, ärge igatsege kaduvat liha, vaid otsi-
ge pigem vaimutoitu, mis toidab teid igavese eluni. See
ongi eluleib, mida Poeg annab kõigile, kes seda võta-
vad ja söövad, sest Isa on andnud Pojale selle elu ilma
mõõduta. Ja kui te minult küsisite: „Mida me peaksime
tegema, et Jumala tegusid teha?” ütlesin ma teile
selgesti: „See ongi Jumala tegu, et te usute sellesse, ke-
da ta on saatnud.”

⁸ Siis ütles Jeesus, osutades uue sünagoogi sillust
ehtivale viinamarjakobaratega kaunistatud mannapo-
tile: „Te olete ikka arvanud, et teie esiisad sõid kõnnu-
maal mannat — taevaleiba —, aga mina ütlen teile, et
see oli maaleib. Mooses ei andnud teie isadele taevalei-
ba, kuid minu Isa on nüüd valmis andma teile tõelist
eluleiba. Taevaleib on see, mis tuleb Jumalalt ja annab
maailma inimestele igavese elu. Ja kui te ütlete mul-
le: „Anna meile seda elavat leiba”, siis ma vastan teile:
mina olengi see eluleib. Kes tuleb minu juurde, see ei
pea nälga tundma, ja see, kes minusse usub, ei tunne
iaal janu. Te olete mind näinud, elanud koos minuga,

näinud mu töid, ja te ei usu ikka veel, et ma olen tul-
nud Isa juurest. Aga neile, kes seda usuvad, ütlen ma
— ärge kartke. Kõik Isast juhitud tulevad minu juurde
ja kedagi, kes minu juurde tuleb, ei lükata tagasi.

⁹ Ma teatan teile nüüd ja igavesti, et ma olen tul-
nud maa peale täitma mitte oma tahet, vaid selle tahet,
kes mind on läkitanud. Ja see on Tema, mind läkitanu
lõplik tahe, et kõigist neist, kelle ta mulle on andnud,
ei tohi ma kedagi kaotada. Isa tahe on, et igäüks, kes
näeb Poega ja temasse usub, saab igavese elu. Alles eile
toitsin ma teie keha leivaga, täna pakun ma teie näljas-
tele hingede leuleiba. Kas te võtate nüüd vaimuleiba
sama meelsasti, kui te siis selle maailma leiba sõite?”

¹⁰ ¶ Kui Jeesus peatus hetkeks, et heita pilk üle kogu-
duse, tõusis üks Jeruusalemma õpetaja (Suurkohtu lii-
ge) ja küsis: „Kas ma saan õigesti aru, et sina oled tae-
vast tulnud leib, aga manna, mida Mooses kõrbes meie
isadele andis, ei olnud seda?” Ja Jeesus vastas variseri-
le: „Sa oled õigesti aru saanud.” Siis küsis variser: „Aga
kas sa pole mitte Jeesus Naatsaretist, puusepp Joosepi
poeg? Kas su isa ja ema, samuti su vennad ja õed, po-
le siis paljudele meist hästi teada? Kuidas tuled sa siia
jumalakotta ja kuulutatud, et oled tulnud taevast?”

¹¹ Selleks ajaks oli sünagoogis juba vali jutukõmin,
mis ähvardas paisuda suureks lärmiks. Seepärast tõu-
sis Jeesus ja ütles: „Olgem kannatlikud, aus järeleuuri-
mine ei kahjusta tõe kunagi. Ma olen kõike seda, mi-
da sa ütlesid, ja veel enam. Isa ja mina oleme üks: Poeg
teeb ainult seda, mis Isa on talle õpetanud, ja need, kel-
le Isa on Pojale andnud, võtab Poeg enda juurde vastu.
Te olete lugenud prohvetite raamatutest: „Teid kõiki
õpetab Jumal”, ning et „Need, keda on õpetanud Isa,
kuulavad ka tema Poega”. Kõik, kes kuuletuvad oma
sisimas elavale Isa vaimule, tulevad lõpuks minu juur-
de. Ükski inimene pole Isa näinud, kuid Isa vaim elab
inimese sees. Taevast tulnud Poeg on aga kindlasti Isa
näinud. Ja neil, kes tõeliselt sellesse Pojasse usuvad,
ongi juba igavene elu.

¹² Mina olen see eluleib. Teie isad sõid kõrbes man-
nat ja on surnud. Ent kui inimene sööb seda leiba, mis
tuleb Jumalalt, ei sure ta vaimult kunagi. Ma kordan,
et mina olen see elav leib, ja iga hing, kes saavutab Ju-
mala ja inimese olemuse ühinemise, elab igavesti. See
eluleib, mida ma annan kõigile, kes seda vastu tahavad
võtta, on minu enda elav ja ühendatud olemus. Isa Po-
jas ja Poeg Isaga üks — see on minu eluandev ilmutus
maailmale ja minu päästev kingitus kõigile rahvaste-
le.”

¹³ Kui Jeesus oli lõpetanud, lubas sünagoogi ülem
kogudusel laiali minna, aga keegi ei lahkunud. Ühed

tunglesid Jeesuse ümber, et veel küsimusi esitada, teised aga sosistasid ja vaidlesid isekeskis. Nii kestis see üle kolme tunni. Kell oli juba kaugelt üle seitsme, kui kuulajaskond lõpuks laiali läks.

3. JUTLUSELE JÄRGNENUD KOHTUMINE

¹ Sel jutlusele järgnenud kohtumisel esitati Jeesusele palju küsimusi. Mõned küsijad olid kimbatusse sattunud jüngrid, kuid rohkem esitasid küsimusi just norivad uskmatud, kes püüdsid teda kitsikusse ajada ja lõksu meelitada.

² Üks variserist külaline astus lambialusele ja hüüdis: „Sa räägid meile, et oled eluleib. Kuidas saad sa anda meile süüa oma ihu ja juua oma verd? Mis kasu on sinu õpetusest, kui seda ei saa ellu viia?” Ja Jeesus vastas tema küsimusele: „Ma pole teile õpetanud, et minu ihu on eluleib või mu veri eluvesi. Ent ma ütlesin tõepoolest, et minu lihalik elu on taevaleiva annetamine. Lihas annetatud jumalasõna ja Inimese Poja allumine Jumala tahtele on reaalne kogemus, mis on võrdväärne jumaliku toidusega. Te ei saa süüa minu liha ega juua minu verd, kuid võite vaimus minuga üheks saada, nii nagu mina olen vaimus oma Isaga üks. Teid võidakse toita igavese jumalasõnaga, mis ongi tegelikult eluleib ja mida on annetatud surelikus ihus, ning teie hinge saab kasta jumaliku vaimuga, mis on tõeline eluvesi. Isa on saatnud mind maailma näitama, kuidas ta soovib kõigi inimeste sisimas elada ja neid suunata, ja ma olen seda lihalikku elu elanud selliselt, et innustada kõiki inimesi samuti püüdma mõista ja täita oma sisimas elava taevase Isa tahet.”

³ Siis ütles üks Jeruusalemma nuhk, kes Jeesust ja tema apostleid oli jälginud: „Oleme tähele pannud, et ei sina ega su apostlid pese enne leiva söömist korralikult käsi. Te teate kindlasti, et rüvetatud ja pesemata kätega söömine on üleastumine vanemate seadustest. Te ei pese korralikult ka oma joogitasse ega sööginõusid. Miks näitate te üles niisugust lugupidamatust oma isade traditsioonide ja vanemate seaduste suhtes?” Ja kui Jeesus oli mehe ära kuulanud, vastas ta: „Miks rikute te oma traditsiooniliste seadustega Jumala käske? Käsk ütleb „Austa oma isa ja oma ema” ja käsib teil nendega vajaduse korral oma toidust jagada, aga teie traditsiooniline seadus võimaldab vastutustundetutel lastel öelda, et raha, millega oleks võinud abistada vanemaid, on „antud Jumalale”. Seega vabastab vanemate seadus need kavalad lapsed vastutusest, kuigi lapsed kasutavad seda raha hiljem omaenda mugavuse huvides. Miks tühistate te selliselt käsuseaduse oma traditsioonidega? Jesaja ettekuulutus teie, silmakirjalike,

kohta ütles õigesti: „See rahvas austab mind huultega, aga ta süda on minust kaugel. Asjatult kummardavad nad mind, õpetades oma doktriinidena inimlikke ettekirjutusi.”

⁴ Te näete, kuidas te hülgate käsuseaduse, kui peate kinni inimlikest traditsioonidest. Te olete igati valmis lükkama tagasi jumalasõna, säilitades samal ajal oma traditsioone. Ka paljus muus sõandate te seada oma õpetusi kõrgemale seadustest ja prohvetitest.”

⁵ Siis suunas Jeesus oma märkused kõigile kohalolijatele. Ta ütles: „Kuulake mind kõik. Inimest ei rüveta vaimselt mitte see, mis ta oma suhu paneb, vaid see, mis suust ja südamest välja tuleb.” Ent isegi apostlid ei suutnud tema sõnade tähendust täielikult mõista, sest ka Siimon Peetrus küsis: „Kas sa selgitaksid meile nende sõnade tähendust, et mõned kuulajad asjatult ei solvuks?” Siis küsis Jeesus Peetruselt: „Kas ka sina oled nii mõistmatu? Kas sa ei tea, et iga taim, mida pole istutanud minu taevane Isa, juuritakse välja? Pöörake nüüd oma tähelepanu neile, kes tahavad teada tõde. Inimesi ei saa sundida tõde armastama. Paljud neist õpetajatest on pimedad teejuhid. Ja te teate, et kui pime juhib pimedat, kukuvad mõlemad auku. Aga kuulake, ma räägin teile tõde asjadest, mis inimesi moraalselt rüvetavad ja vaimselt saastavad. Ma teatan teile, et inimest ei rüveta mitte see, mis satub kehasse suu kaudu või meelde silmade ja kõrvade kaudu. Inimest rüvetab ainult pahe, mis võib saada alguse südamest ja leiab väljenduse nende ebapühade isikute sõnades ja tegudes. Kas te ei tea, et just südamest tulevad pahelised mõtted, kurjad mõrva-, varguse- ja abielurikkumisplaanid, samuti kiivus, uhkus, viha, kättemaks, söim ja valetunnistuste andmine? Just need rüvetavad inimesi, mitte aga leiva söömine kombepäraselt puhastamata kätega.”

⁶ Jeruusalemma Suurkohtu variseridest volinikud olid nüüd juba peaaegu veendunud, et Jeesus tuleks vahistada, süüdistatuna pühadusteotuses või juutide pühade seaduste põlastamises; seepärast püüdsidki nad igati teda arutlusse tõmmata ja lasta tal rünnata esivanemate traditsioone ehk rahva niinimetatud kirjutamata seadusi. Ükskõik kuidas vett ka nappinud poleks, ei oleks need traditsioonide orjuses juudid jättnud kunagi enne iga toidukorda kätepesutseremooniat läbi tegemata. Nad uskusid, et „parem on surra, kui esivanemate käskudest üle astuda”. Nuhid esitasid küsimuse sellepärast, et Jeesus olevat öelnud: „Pääsemine on pigem puhta südame kui puhaste käte küsimus.” Ent kui need uskumused on juba saanud osaks religioonist, on neist raske loobuda. Veel aastaid pä-

rast seda päeva oli apostel Peetrus hirmul paljude niisuguste traditsiooniliste ettekujutuste pärast puhastest ja rüvetatud asjadest, ning vabanes neist lõplikult alles pärast erakordselt selget unenägu. Kõigest sellest saab paremini aru, kui meenutada, et juudid pidasid pesemata kätega söömist samasuguseks patuks nagu hooraga kauba tegemist, ning mõlema teo eest karistati ühtviisi kogudusest väljaheitmisega.

⁷ Sel moel soovis Meister arutada ja paljastada rabide kirjutamata seadustena esitatud reeglite ja eeskirjade süsteemi rumalust — esivanemate traditsioone, mida kõiki peeti juutidele isegi pühakirja õpetustest pühamakaks ja siduvamaks. Ja Jeesus rääkis vähema vaoshoitusega, sest ta teadis, et on tulnud tund, mil ta ei saa suhete avalikku katkemist usujuhtidega enam kuidagi ära hoida.

4. VIIMASED SÕNAD SÜNAGOOGIS

¹ Kohtumisele järgnenud arutelu katkestas üks variser Jeruusalemmast, kes tõi Jeesuse juurde meeltesegaduses noormehe, keda oli vallanud taltsutamatu ja mässuline vaim. Seda hullumeelset poissi Jeesuse juurde juhatahes ütles ta: „Mida saad sa niisuguse haiguse vastu teha? Kas sa saad kuradeid välja ajada?” Kui Meister noormeest vaatas, haaras teda kaastunne. Ta kutsus poisi viipega enda juurde, võttis tal käest ja ütles: „Sa tead, kes ma olen; tule temast välja, ja ma teen ühele su ustavale kaaslasele ülesandeks jälgida, et sa tagasi ei pöörduks.” Ning poiss muutus kohe normaalseks ja tervemõistuslikuks. Ning see oli esimene juhus, mil Jeesus tõepoolest inimolendist „kurja vaimu” välja ajas. Kõigil eelmistel juhtudel oli ainult arvatud, et inimene on kuradist vaevatud; see siin oli aga tõeline deemonist vallatud inimene, nagu neid esines tol ajal kuni nelipühani, mil Meistri vaim kogu liha peale välja valati, mis muutis teatavate ebastabiilsete inimolendite ärakasutamise nende väheste taevaste mässajate poolt igavesti võimatuks.

² Inimesed imestasid, üks variser aga tõusis ja väitis, et Jeesus suudab niisuguseid asju teha vaid sellepärast, et ta on kuraditega liidus; ta olevat seda kuradit välja ajades öelnud, et nad teineteist tunnevad. Ta lisis, et Jeruusalemma usuõpetajad ja -juhid on jõudnud otsusele, et Jeesus on teinud kõik need niinimetatud imed kuradite vürsti Peltsebuli väega. Variser ütles: „Ärge tehke selle mehega tegemist. Ta on Saatana mestis.”

³ Siis ütles Jeesus: „Kuidas võib Saatana välja ajada Saatana? Kui kuningriik on omavahelises riius lõhenenud, siis ei saa see kuningriik püsima jääda; kui pere

on omavahelises riius lõhenenud, ei saa see pere kokku jääda. Kas linn suudab piiramist taluda, kui ta pole ühtne? Kui Saatana ajab Saatana välja, läheb ta isendaga riidu; kuidas saab tema kuningriik siis püsima jääda? Ent te peaksite teadma, et keegi ei saa minna vägimehe majja tema asju röövima, kui ta esmalt pole vägimeest kinni sidunud. Kui mina Peltsebuli väega deemoneid välja ajaksin, millega siis teie pojad neid välja ajaksid? Seepärast olgu nemad teile kohtumõistjaks. Ent kui ma ajan kuradeid välja Jumala vaimuga, siis on jumalariik tõeliselt teie juurde tulnud. Kui teid ei pimestaks teie eelarvamused ega viiks eksiteele hirm ja uhkus, saaksite hõlpsasti aru, et teie keskel seisab keegi, kes on kuraditest suurem. Te sunnite mind ütleva, et see, kes pole minuga, on minu vastu, ja kes ei kogu koos minuga, see pillab laiali. Seepärast hoiatan ma pühalikult neid, kes söandavad lahtiste silmadega ja kurjade kavatsustega teadlikult pidada Jumala töid kuradite tegudeks! Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kõik teie patud, isegi teotamine antakse andeks, kui aga keegi teotab Jumalat tahtlikult ja kurjade kavatsustega, ei andestata talle kunagi. Et need järjekindlalt kuritegusid kordasaatvad inimesed ei otsi ega leia kunagi andestust, on nad igaveseks süüdi jumaliku andestuse tagasitõrjumise patus.

⁴ Paljud teist on jõudnud täna teelahkmele: olete tulnud alguspunkti, kus tuleb teha vältimatu valik Isa tahte ja enese valitud pimeduseteede vahel. Nii, nagu te nüüd valite, saab lõpuks olema. Te peate muutma puu heaks ja selle vilja heaks, muidu saab puu ja selle vilja rikunud. Ma ütlen teile, et minu Isa igaveses kuningriigis tuntakse puud selle viljade järgi. Ent kuidas saavad mõned teist, kes te olete nagu rästikud ja juba valinud kurja, kanda häid vilju? Sest suu räägib seda, millest süda on tulvil.”

⁵ Siis tõusis veel üks variser ja ütles: „Õpetaja, me tahame sinult mõnda tunnustähte, mille alusel me otsustame sinu autoriteedi ja õpetamisõiguse üle. Kas oled sellega nõus?” Kui Jeesus seda kuulis, ütles ta: „See usuta ja märke otsiv sugupõlv nõuab tunnustähte, kuid teile ei anta muud tunnustähte kui see, mis te juba olete saanud, ja mida te näete, kui Inimese Poeg teie seast lahku.”

⁶ Ja kui ta oli lõpetanud, kogunesid apostlid tema ümber ja juhtisid ta sünagoogist välja. Nad läksid vaikides temaga koos koju Betsaidasse. Nad kõik olid hämmastunud ja mõnevõrra hirmunud järsu muutuse tõttu Meistri õpetamistaktikas. Nad polnud sugugi harjunud teda nii sõjakalt esinemas nägema.

5. LAUPÄEVA ÕHTU

¹ Jeesus oli oma apostlite lootusi ja usaldavaid ootusi ikka ja jälle purustanud, ent ükski pettumus ega kurvastus polnud tundunud kunagi nii kibe kui see, mis neid nüüd tabas. Ja sellele masendusele lisandus veel ka tõeline hirm oma turvalisuse pärast. Rahva ootamatu ja täielik ärapöördumine oli olnud neile kõigile üllatav ehmatus. Neid hirmutas ja häiris mõnevõrra ka Jeruusalemmast saabunud variseride ootamatu julgus ja enesekindel otsustavus. Ent eelkõige hämmastas neid Jeesuse järsk taktikamuutus. Tavalises olukorras oleks neile see sõjakam hoiak isegi meeldinud, ent koos kõigi muude ootamatute asjaoludega jahmatas see neid.

² Kui nad nüüd kõigi oma muredega koju jõudsid, keeldus Jeesus söömast. Ta eraldus mitmeks tunniks ühte ülakorruse tuppa. Oli juba peaaegu kesköö, kui evangelistide juht Joab tuli ja teatas, et ligi kolmandik tema kaaslastest on ürituse hüljanud. Kogu õhtu oli sisse astunud ustavaid jüngreid, kes olid teatanud, et Kapernaumas on toimunud üldine äkiline tundepöörang Meistri vastu. Jeruusalemmast tulnud juhid kiirustasid seda ebasoosingusse langemist süvendama ja püüdsid igati kaasa aidata rahva eemaldumisele Jeesusest ja tema õpetustest. Nende katsumustundide ajal pidasid kaksteist naist Peetruse majas aru. Nad olid kohutavalt tujutud, kuid ükski neist ei jätnud Jeesust.

³ Oli juba veidi üle kesköö, kui Jeesus tuli ülakambri alla kaheteistkümne apostli ja nende kaaslaste keskele, keda oli kokku ligikaudu kolmkümmend. Ta ütles: „Ma näen, et see taevariigi sõelumine valmistab teile muret, kuid see on vältimatu. Siiski, kas teil oli

pärast kogu seda koolitust, mis te olete saanud, ikka veel põhjust mu sõnadesse takerduda? Miks täidab teid hirm ja jahmatus, kui näete, kuidas taevariik vabaneb leigetest hulkadest ja pooleldi uskuvatest jüngeritest? Miks kurvastate, kui koidab uus päev, mil taevariigi vaimsed õpetused saavad uues auhiilguses särama hakata? Kui see proov tundub teile raske taluda, mida hakkate peale siis, kui Inimese Poeg peab Isa juurde tagasi minema? Millal ja kuidas valmistute ajaks, mil ma tõusen sinna, kust ma siia maailma tulin?

⁴ Mu armsad, te peate meeles pidama, et ergutust annab just vaim; lihast ja kõigest, mis selle juurde kuulub, on vähe kasu. Ma olen teile rääkinud vaimu ja elu sõnu. Ärge muretsege! Ma pole teid hüljanud. Praeguste päevade otsekohene jutt riivab paljusid. Nagu olete isegi kuulnud, on paljud minu jüngrid tagasi pööranud; nad ei käi enam koos minuga. Ma olen algusest peale teadnud, et need pooleldi uskujad jätaavad meid tee peal maha. Kas ma siis ei valinud teid, kahtteistkümnet meest, ega seadnud taevariigi saadikuteks? Kas nüüd loobute teiegi? Uurige igauks oma usku, sest üks teie seast on tõsisel ohus.” Ja kui Jeesus oli jutu lõpetanud, ütles Siimon Peetrus: „Jah, Issand, me oleme kurvad ja kimbatused, kuid me ei hülga sind kunagi. Sina oled meile õpetanud igavese elu sõnu. Me oleme sinusse uskunud ja kogu selle aja sind järginud. Me ei pööra teelt tagasi, sest teame, et sind on saatnud Jumal.” Ja kui Peetrus jutu lõpetas, noogutasid nad kõik ühel nõul selle truudusvande kinnituseks.

⁵ Siis ütles Jeesus: „Minge puhkama, sest meil on ees tihedad tööd täis päevad.”